

Chirurg in Ghana

Telecom Services



Als je in Ghana een e-mailadres hebt, verwacht iedereen in Nederland dat het ook werkt. Niets is echter minder waar. Soms werkt het, vaak niet naar behoren en meestal helemaal niet. Als je een dokter in Ghana de pest wilt injagen, moet je hem op je mailinglist zetten en hem op dezelfde

manier behandelen als je Hollandse vriendjes. Stuur al je foto's, van welke gebeurtenis dan ook, vooral ongecomprimeerd, en je hebt zo 10 Mb bij elkaar. Zoveel kunnen we hier echt niet aan met onze beperkte *speed*.

We bellen dan met de provider om de betreffende mail eruit te gooien om de ontvangst van andere mails weer mogelijk te maken.

Ik verwacht een belangrijke mail van het Ghana College of Physicians and Surgeons te Accra en wil die thuis binnenhalen. Maar plots ligt de 'landlijn' - die feitelijk vooral door de lucht loopt - er weer eens uit. Als je in de hoorn blaast en niets hoort, dan is er een breuk in de lijn, zo heb ik van een reparateur geleerd. Meestal is wind daarvan de oorzaak. Gisteren was het stormachtig weer. Een afgebroken boomtak komt dan op de draad terecht en leidt tot die breuk. Ik loop vanaf ons huis tot aan de weg mijn 'landlijn' langs.

Geen loshangende draad, dus het probleem moet ergens *in town* zijn.

Op naar Ghana Telecom. We zijn gewaardeerde klanten, want we betalen op tijd. Ik loop naar het kantoor van de directeur. Er staan allemaal telefoons, maar toch gebruikt hij zijn mobieltje. Een veeg teken. Als ik uitleg wat het probleem is, lijkt het of hem opeens te binnenschiet dat er aan de lijnen wordt gewerkt. Er komt namelijk een nieuwe verbinding met de regionale hoofdstad. Daardoor zullen er minder problemen zijn.

Ik vertel dat ik gisteren nog verbinding had, maar vandaag niet meer. Oh, dan zijn ze mijn lijnen ook aan het verbeteren, terwijl dat misschien niet nodig was.

Hij probeert met zijn mobieltje het serviceteam te bellen, maar dat lukt niet erg. Hij wil dat ze mijn lijn direct

herstellen. Ik vraag of ik zijn landlijn even mag gebruiken om mijn mail binnen te halen. Dat mag. Hij raadt me vervolgens aan naar town te gaan en een rode pick-up te tracteren: die van de *boys* van het serviceteam. Ik vind de wagen en vraag omstanders waar de chauffeur is. Een opletende verkoper: 'Die zit daar, op het dak van de nieuwe bank.' Even later zit ik daar ook, maar er blijkt niemand van Ghana Telecom te zijn. En dus kom ik weer van het dak af en ga op zoek naar een andere rode pick-up. Die staat wat verderop. Ik zie een man op een ladder die tegen een betonnen paal staat. Hij heeft een kluit van telefoondraden in zijn hand. Onderaan houdt een collega de onderste sport vast. Hij heeft een mobieltje aan zijn oor. 'Ik heb de directeur aan de telefoon en we moeten uw lijn herstellen', zegt hij met een *smile*. 'Oké, dan ga ik naar huis en wacht tot hij het weer doet', zeg ik.

BEELD: HARRY WEGDAM



Nog geen minuut ben ik thuis als de rode pick-up voor mijn deur stopt. Het is de jongen van onder aan de ladder. 'Even checken of hij het al doet', zegt hij en loopt feilloos naar mijn kantoortje waar de telefoons staan. Nee, hij werkt nog niet. Hij belt met zijn mobiel naar de man boven in de paal: 'Die draad is het niet, neem de volgende.' Zo gaat het een poosje door en uiteindelijk komt er weer een kiestoon. Ik bedank hem hartelijk en ben toch onder de indruk van de efficiëntie, gezien de beperkte middelen die hun ten

dienst staan. Hij krijgt een mooie balpen van me (die ik in grote aantallen van een Nederlandse makelaar kreeg, die zijn firmanaam had veranderd).

De verwachte mail komt die avond binnen. Vervolgens gaan we twee dagen op pad voor onze wekelijkse *outreach*. Na terugkomst neem ik de hoorn even op. Helemaal dood.

Morgen eerst de lijnen langslopen, daarna achter een rode pick-up aan in de buurt van een ladder tegen een betonnen paal met één man bovenaan die een kluit draden in zijn handen heeft en een collega die onderaan de trap tegenhoudt.

Toch mooi, die korte lijnen in Ghana. ■



Harry H.J. Wegdam,
chirurg in Techiman, Ghana